

САОПШТЕЊЕ ЗА ЈАВНОСТ СТРУКОВНИХ УДРУЖЕЊА СУДИЈА И ТУЖИЛАЦА ОД 25.12.2010. ГОДИНЕ	1-2
странице	
ПИСМО ЕУ ОД 16.3.2010. ГОДИНЕ МИНИСТАРКИ ПРАВДЕ	3-4
странице	
ПИСМО ШТЕФАНА ФИЛЕА ОД 27.7.2010. ГОДИНЕ	5
страница	
ПИСМО ПЈЕРА МИРЕЛА ОД 13.8.2010. ГОДИНЕ	6
страница	
ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА – ОБАВЕШТЕЊЕ ОД 28.10.2010. ГОДИНЕ О НЕСПРОВОЂЕЊУ ПРЕПОРУКА ОД СТРАНЕ ВСС	7
страница	
ЗАКЉУЧАК ПОВЕРЕНИКА ОД 14. ДЕЦЕМБРА 2010. ГОДИНЕ О ОДБАЧАЈУ ЖАЛБЕ ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА	8-9
странице	
ОДГОВОР ДРУШТВА СУДИЈА ОД 24.12.2010. ГОДИНЕ ВИСОКОМ САВЕТУ СУДСТВА	10
страница	
ДОПИС ДРУШТВА СУДИЈА ВИСОКОМ САВЕТУ СУДСТВА БР. 77/10 ОД 23.9.2010. ГОДИНЕ	11
страница	
ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА ПОКРЕНУО 14.12.2010. ГОДИНЕ ДРУГИ ПОСТУПАК ПРОТИВ ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА	12-13
странице	
ИЗВОД ИЗ ИЗВЕШТАЈА ЕВРОПСКЕ КОМИСИЈЕ О НАПРЕТКУ СРБИЈЕ У 2010. ГОДИНИ	14-15
странице	
ПИТАЊА ОД 15.12.2010. ГОДИНЕ СТРУКОВНИХ УДРУЖЕЊА СУДИЈА И ТУЖИЛАЦА ДЕЛЕГАЦИЈИ ЕУ У СРБИЈИ	16-17
странице	
ОДГОВОР ДЕЛЕГАЦИЈЕ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ ОД 21.12.2010. ГОД. СТРУКОВНИМ УДРУЖЕЊИМА	18-19
странице	
ПИСМО ЕВРОПСКЕ КОМИСИЈЕ ОД 7.12.2010. ГОД.	20
страница	
ПИСМО СТРУКОВНИХ УДРУЖЕЊА ОД 29.12.2010. ГОД. ЕВРОПСКИМ ЗВАНИЧНИЦИМА	21-23
странице	
РЕФОРМА ПРАВОСУЂА И ОТКЛАЊАЊЕ ПРЕПРЕКА ЗА ВЛАДАВИНУ ПРАВА И ЕВРОПСКЕ ИНТЕГРАЦИЈЕ – ПИСМО ДРУШТВА СУДИЈА ОД 21.12.2010. ГОДИНЕ ПОСЛАНИЦИМА	24-35
странице	

ПОЗИВ СТРУКОВНИХ УДРУЖЕЊА СУДИЈА И ТУЖИЛАЦА

Саопштења за јавност

25.12.2010. год.

Из досад донетих одлука Уставног суда Србије, као и из изречених оцена домаће и међународне стручне јавности о спроведеном поступку тзв.општег избора и реизбора судија и тужилаца у Републици Србији, закључује се да је спроведеним реизбором угрожена независност судства и да је потребна ревизија поступка реизбора.

Предложеним изменама правосудних закона, без консултовања стручне јавности и по хитном поступку, уз прописивање њиховог ретроактивног важења и ступања на снагу сутрадан по објављивању, крши се Устав и општеприхваћена правила међународног права, пошто се повређује:

- Уставом утврђена надлежност Уставног суда да одлучи о правним лековима по којима је поступак већ започео;

- правило „не бис ин идем“ омогућавањем Високом савету судства и Државном већу тужилаца да одлучују у предметима у којима већ постоји његова одлука;

- право на ефективан правни лек;

- начело забране ретроактивности закона; која је дозвољена само изузетно и то само за

поједине одредбе закона када то налаже општи интерес утврђен при доношењу закона који се не може постићи на други уставан начин;

- нетачно приказује да се отклањање недостатака реизбора једино моће остварити таквим законима.

За отклањање недостатака реизбора и враћање предмета Високом савету судства и Државном већу тужилаца постоје два легална и легитимна пута. Један је у рукама Уставног суда а други у рукама Скупштине.

Уставни суд и сада може и треба да одлучи о предлозима овлашћених предлагача из децембра 2009. године и оцени уставност Уставног закона и прекида сталности судијске функције, а може и да касира све предмете по жалбама једном одлуком чиме би предмети били враћени Високом савету судства (Државном већу тужилаца) на поновни поступак. У оба случаја, Уставни суд би обезбедио да не дође до угрожавања уставног поретка Србије и општеприхваћених правила међународног права.

Други легалан и легитиман начин је да Закон стави ван снаге одлуке ВСС (ДВТ) и врати им их на даљи поступак. На овај начин законодавна власт би обезбедила да не дође до угрожавања уставног поретка Србије и општеприхваћених правила међународног права.

Под изговором да је потребно што пре отклонити досадашње недостатке и да за овакво поступање наводно постоји потпуна сагласност не само Венецијанске комисије, већ и Европске комисије, поступком који је претходио усвајању предлога измена и допуна правосудних закона, садржином тих закона, као и парламентарном процедуром која је уследила, не

обезбеђује се уставност нити примена европских стандарда и препорука Европске комисије и стварају се нове могућности за утицај политике на судство.

Друштво судија Србије и Удружење јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца Србије упозоравају да начињене грешке не смеју да се исправљају новим и тежимима и

ЗАХТЕВАЈУ ДА:

- Уставни суд одлучи о уставности одредаба којима се прекида сталност функције судијама и заменицима јавних тужилаца, као и поступи у складу са својом надлежношћу из члана 167 и 168 Устава и тиме заустави урушавање највиших државних институција и ерозију уставног поретка у Србији

- Високи савет судства и Државно веће тужилаца преиспитају одлуке о потребном броју судија и тужилаца и, заједно са Министарством правде, преиспитају функционалност правосудне мреже

- Министарство правде да законе повуче из скупштинске процедуре пре њиховог изгласавања

- Посланике Народне скупштине да не изгласају предложене законе

- Председника Републике Србије да не прогласи указом правосудне законе

- Посланике и државне органе да покрену поступак за испитивање уставности предложених закона, ако они буду усвојени

- Јавност Србије, стручну и ширу, да дигне свој глас за заштиту правног поретка Србије и права грађана на правично суђење пред независним и непристрасним судом.

ЕВРОПСКА КОМИСИЈА

Вивиан РЕДИНГ

Вицепремијерка Европске комисије

Правда, основна права и држављанство

Штефан ФИЛЕ

Члан Европске комисије

Брисел, 16. март 2010.

Д(2010)339

Драга министарка,

Желели бисмо прво да Вам изразимо своју захвалност на подршци коју су власти Србије пружиле експертској мисији о (ре)избору судија и тужилаца у Србији, коју је организовала Европска комисија. Независност правосуђа представља један од кључних политичких критеријума за приступање Европској унији. Очување такве независности изискује да именовање и унапређење судија и тужилаца буде независно и изван сваког непримереног утицаја законодавне или извршне власти. Поступци и услови везани за избор кандидата морају да буду транспарентни.

Тренутна правосудна реформа у Србији отпочела је 2006. године усвајањем новог Устава и Уставног закона за спровођење Устава РС, после чега је уследило усвајање пакета правосудних закона (закона о судовима, судијама, тужиоцима, итд). (Ре)избор свих судија и тужилаца уведен је Уставним законом за спровођење Устава РС и скоро окончан у јануару 2010. године

Гђа Снежана Маловић

Министар правде

Министарство правде

Београд, Немањна 22-26, Србија

E-mail kabinet@mpravde.gov.rs

Европска комисија БЕРЛ 12/288

Европска комисија и Венецијанска комисија Савета Европе пратиле су овај процес и давале препоруке у свакој од релевантних фаза. Обе институције су изразиле озбиљне забринутости у погледу правног оквира правосудне реформе, а нарочито у погледу поступка избора.¹ Упркос овим, јасно израженим забринутостима, нису прихваћене важне препоруке у погледу поступка (ре)избора, састава Високог савета судства и Државног већа тужилаца, потребе за транспарентношћу и за јасним и мерљивим критеријумима за одабир судија и тужилаца.

У погледу спровођења поступка (ре)избора, експертска мисија је утврдила нарочито следеће недостатке, који се односе на легитимет тела задужених за избор, на начин спровођења и обавештавања о поступку и на транспарентност и право на жалбу:

1) У свом мишљењу о Уставу, Венецијанска комисија је навела: „Судска независност је основни предуслов демократске уставности и такође је у потпуности неопходна за обезбеђење да устав не буде само празан папир већ да буде спровођен у пракси. Ипак, Народна скупштина бира, непосредно или посредно, све чланове Високог савета судства који предлаже именовање судија и, уз то, бира судије. У комбинацији са општим реизбором свих судија (...), ствара се озбиљна опасност да ће судство бити контролисано од политичких странака“.

- Састав Високог савета судства (ВСС), који је надлежан за реизбор судија, не уважава у довољној мери широку заступљеност судства на свим нивоима. Чланови ВСС именовани су у складу са прелазним одредбама, а углавном од стране претходног Високог савета правосуђа, који је сам изабран под великим политичким утицајем. Пред тога, један од 10 чланова још није именован (представник из редова професора правних факултета). Такође, Државно веће тужилаца (ДВТ) је изабрано у прелазном саставу и још увек нема све предвиђене чланове.
- Временски оквир поступка (око три месеца) и капацитети Високог савета судства и Државног већа тужилаца били су ограничени. Савет и Веће су морали да размотре око 5000 пријава за 2483 положаја (ВСС) и око 1400 пријава за 546 тужилачких положаја (ДВТ). Правилно вредновање било је практично немогуће у таквом року.
- Критеријуми за реизбор су развијани и примењивани на нетранспарентан начин; неки критеријуми нису били одговарајући или мерљиви. Записници нити бодовања индивидуалних судија и тужилаца нису учињени доступним.
- Судије и тужиоци нису саслушани током поступка и нису имали могућност да реагују на тврдње изнете против њих.
- Судије и тужиоци нису добили одлуке са индивидуализованим образложењем, нарочито у случајевима када нису реизабрани.
- Критеријуми за новоизабране судије и тужиоце нису утврђени; кандидати не само да нису били тестирани већ ни интервјуисани за функције за које су се пријавили.
- Не постоји делотворан жалбени поступак, ни на управном ни на правосудном нивоу. Уставни суд, који би по законима Србије био надлежан за разматрање жалби, нема капацитет (има већ више од 4000 нерешених предмета) да у потпуности разматра свако појединачно решење. Штавише, Уставни суд у суштини има само надлежност да разматра део поступка који је везан за раније судије и тужиоце који нису реизабрани (али не и део везан за реизабране судије и тужиоце и за оне који су први пут изабрани). Поред тога, Уставни суд и даље нема све чланове, обзиром на то да пет од петнаест његових чланова (представника правосуђа) још није изабрано.

На основу тога сматрамо да начин на који је Србија спровела (ре)избор свих судија и тужилаца крши начело независности правосуђа како је оно дефинисано у међународном праву и да би он чак могао бити у супротности и са неким одредбама српског законодавства. Чини се да поступак жалбе Уставном суду не обезбеђује делотворан правни лек у разумном року. Последице ове реформе могле би да политизују правосуђе и угрожавају његову независност током много година.

Стога је потребно предузети хитне мере за отклањање резултата поступка (ре)избора: чини се да жалбени поступак пред Уставним судом није прикладан да обезбеди свеобухватну ревизију поступка у разумном року. Поред тога, треба размотрити измене правног оквира о именовану судија и тужилаца. Србија треба да размотри најпогоднији начин да поправи тренутну ситуацију. Европска комисија стоји на располагању да пружа додатне савете и помоћ у реформи правосуђа у Србији и у погледу опсега и у погледу начина ревизије поступка (ре)избора.

Срдачно
Штефан Филе
Вивиан Рединг

ШТЕФАН ФИЛЕ Б-1049 Брисел
Члан Европске комисије

Брисел 27. јули 2010.

Д-501

Гђа Снежана Маловић

Министар правде
Немањина 22-26
Београд
Република Србија

E-mail kabinet@mpravde.gov.rs

Драга Министарка,

Ми придајемо велики значај, као што знате, реформисању правосудних система како би они постали независни и ефикасни. То је кључно, такође, за борбу против корупције и организованог криминала, која може да буде успешна само уколико је интегритет судија и тужилаца који поступају по таквим предметима ван сваке сумње. Стога ценим Вашу опредељеност и посвећеност спровођењу ових реформи упркос значајном отпору унутар правосудног система.

У исто време, вицепремијерка Европске комисије Рединг и ја, у нашем заједничком писму од 16. марта 2010. године, изложили смо недостатке реизбора судија и тужилаца и истакли потребу за потпуном ревизијом поступка. Састанци радне групе о правосудној реформи, одржани 26. маја и 12. јула 2010. године и Унапређени стални дијалог (*Енханцед Перманент Дијалогуе*, ЕПД) одржан у Београду 14. јула 2010. године били су погодне прилике за детаљнији разговор о овим недостацима и могућим начинима њиховог отклањања.

Ценим што су неке од наших примедба већ узете у обзир. Желео бих да поновим главна незаобилазна питања о којима се разговарало на састанку ЕПД у Београду.

Почетни корак би био именовање чланова сталних састава Високог савета судства и Државног већа тужилаца који ће се бавити свим новим именовањима и сваком ревизијом претходних одлука. Новоосновани Савет и Веће би затим требало да размотре потребан број судија и тужилаца. У случајевима у којима судије и тужиоци нису били реизабрани или су били изабрани по први пут, требало би извршити ревизију реизбора, засновану на објективним критеријумима и разговору са кандидатима. Реизбор судија и тужилаца такође треба да буде поново размотрен, нарочито у случајевима у којима је био у току дисциплински поступак у моменту доношења одлуке о реизбору.

Дозволите ми да нагласим да угрожавање резултата које је ова реформа до сада постигла није у интересу Европске комисије. Напротив, Европска комисија би са задовољством примила к знању ову значајну реформу у својим будућим оценама уколико она буде спроведена према смерницама о којима се већ разговарало. Шта више, она би тада била пример у региону. Избори начињени у овој реформи су искључива одговорност власти Србије. У сваком случају, реформа треба да буде спроведена на транспарентан и објективан начин тако да ревизија поступка реизбора обезбеди независност правосуђа. Истовремено, таква ревизија не би ометала рад судова и тужилаштва већ би могла да се спроводи поступно, случај по случај.

Европска комисија Вам стоји на располагању да Вам помогне у овом подухвату.

Срдечно,
Штефан Филе

**ЕВРОПСКА КОМИСИЈА
ГЕНЕРАЛНИ ДИРЕКТОРАТ ЗА ПРОШИРЕЊЕ**

ЗЕМЉЕ: АЛБАНИЈА, БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА, ЦРНА ГОРА, СРБИЈА, КОСОВО
ДИРЕКТОР

Брисел, 13. августа 2010. године
ELARG C/PM D (2010)/A4335

Поштована гђо Бољевић и г. Илићу,
хвала Вам на писму које сте нам упутили 30. јуна у вези са реизбором судија и тужилаца у Србији, као и на додатним информацијама у вези са тренутним стањем ствари. Председник Барозо ме је замолио да одговорим на Ваше писмо.

Као што знате, Европска комисија придаје велики значај реформи правосуђа у Србији. Комисија је изложила своју забринутост за процес реизбора српским властима. Одржана су два састанка између Министарства правде, председника оба Савета и представника Европске комисије. Представници Европске комисије још једном су нагласили недостатке реизбора.

Представници Комисије су предложили мере за преиспитивање поступка. Посебно је, као међу-мера, наглашена потреба за продужењем права на плату и социјалне доприносе за нерезабране судије и тужиоце. Српски званичници уверили су нас да ће обезбедити такво продужење у сваком појединачном случају док се решење не пронађе.

Желео бих да подсетим да су за реформу правосуђа искључиво одговорне српске власти. Надлежност Европске комисије ограничена је на праћење и саветовање. Комисија ће будно пратити даљи развој догађаја и о томе извести у свом следећем Извештају о напретку који ће бити усвојен 10. новембра. Она је такође на располагању да пружи додатне савете. Дакле, на српским властима остаје да предузму неопходне мере. О вашем писму обавестио сам потпредседника Реддинг и комесара Фулеа.

С поштовањем,
Pierre Mirel

Гђи Драгани Бољевић
Председници Друштва судија Србије

Г. Горан Илић
Председник Управног одбора
Удружења тужилаца Србије
Email: jaserbia@sbb.rs

Обавештење јавности о неспровођењу препорука Заштитника грађана од стране Високог савета судства

28. октобар 2010. године

Високи савет судства није отклонио пропусти из домена добре управе које је начинио у поступку избора судија, нити је извршио законом прописану обавезу да Заштитника грађана обавести о спровођењу изречене препоруке за отклањање пропуста, односно о разлозима због којих није поступио по њој.

Заштитник грађана о томе, у складу са Законом, обавештава јавност, а обавестио је и Народну скупштину и Владу Републике Србије.

Заштитник грађана оцењује да је **непоштовање закона од стране органа власти неприхватљиво на било ком нивоу, али да је посебно штетно када се о правни поредак оглушује један од највиших државних органа, какав је Високи савет судства (ВСС). Тиме не само да се наставља кршење права грађана – кандидата за судијске функције, већ се урушава владавина права**, као једна од вредности на којима се, према Уставу, заснива Република Србија.

Високи савет судства (ВСС) је током 2009. године спровео поступак општег избора судија. Поступајући по притужбама преко 150 неизабраних кандидата, разрешених судија, Заштитник грађана је, након спроведеног поступка контроле законитости и правилности рада ВСС у погледу поштовања загарантованих права грађана, 03.08.2010. године утврдио да је ВСС у поступку избора начинио више пропуста из домена добре управе, и дао препоруке како да се њихове последице, у мери у којој је то могуће, отклоне, а будући пропусти спрече.

Утврђени пропусти у раду састоје се у **ускраћивању могућности кандидатима** који су претходно вршили судијску функцију **да се у току поступка пред ВСС изјасне** о околностима које су оповргле прописима утврђену (обориву) претпоставку да испуњавају критеријуме и мерила за избор; **ускраћивању садржајног и конкретност образложења** неизабраним кандидатима о разлозима због којих нису изабрани; **ускраћивању поуке о правном леку** кандидатима који нису изабрани; **непотпуном спровођењу коначних аката Повереника** за информације од јавног значаја и заштиту података о личности; **одсутству довољно делотворних и осмишљених мера за постизање сразмерне заступљености припадника националних мањина у судовима на чијем подручју живе припадници наци-**

оналних мањина (акт са утврђењем и препорукама доступан на интернет презентацији Заштитника грађана).

Имајући у виду да су утврђени пропусти од значаја за остваривање права не само подносиоца притужби Заштитнику грађана, већ и других кандидата који су учествовали у поступку избора, полазећи од Уставом и Законом прописане дужности заштите и унапређења људских и мањинских права, такође ценећи обим и природу учињених пропуста и значај спровођења препорука за поштовање права грађана, Заштитник грађана одлучио је да, у складу са чланом 31. став 5. Закона о Заштитнику грађана, обавести јавност, Народну скупштину и Владу о непоступању Високог савета судства по препорукама овог органа.

За доношење одлуке о обавештавању јавности, Народне скупштине и Владе од посебног значаја била је околност да је ВСС **прекршио изричиту законску обавезу да у року од 60 дана** (члан 31. став 3. Закона о Заштитнику грађана), **обавести овај орган о томе да ли је поступио по препорукама**, односно о разлозима због којих то, евентуално, није учинио. ВСС обавезу није извршио ни три седмице по истеку законског рока од два месеца. Поједини подносиоци притужби обавестили су, међутим, Заштитника грађана да ни по истеку рока за поступање по препоруци нису добили образложене одлуке ВСС са разлозима због којих нису изабрани, што је садржина једне од упућених препорука.

Од значаја за одлуку о обавештавању јавности, Скупштине и Владе, била је и околност да је у току поступка пред овим органом, **ВСС своју законску обавезу** да одговори на захтеве Заштитника грађана, као и да му достави све тражене информације и списе у року који он одреди, **извршио на непримерен начин** – ВСС је Заштитнику грађана одговорио **као да је у питању заинтересовани грађанин, а не независни државни орган** који спроводи законом прописан поступак контроле (акт ВСС доступан на интернет презентацији Заштитника грађана).

О чињеници несарадње Високог савета судства са Заштитником грађана поред јавности обавештени су, у складу са Законом, и Народна скупштина и Влада Републике Србије.

Република Србија
Повереник за информације
од јавног значаја и заштиту
података о личности
Светозара Марковића 42
11000 Београд

Тел: +381 (0) 11 3408-900
Факс: +381 (0) 11 2685-023
office@poverenik.rs
www.poverenik.rs
Адреса за пошту:
Немањина 22-26, Београд

Број: 07-00-02410/2010-03

Датум: 14.12.2010. године

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, у поступку по жалби коју је поднео Високи савета судства у Београду, због непоступања Друштва судија Србије из Београда, Алексе Ненадовића 24/1, по његовом захтеву од 01.10.2010. године за приступ информацијама од јавног значаја, на основу члана 24. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Сл. гласник РС“ бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10), а у вези са чланом 59. Закона о заштити података о личности („Сл. гласник РС“ бр. 97/08 и 104/09 - др. закон), доноси

ЗАКЉУЧАК

Одбацује се жалба Високог савета судства у Београду, због непоступања Друштва судија Србије из Београда, Алексе Ненадовића 24/1, по његовом захтеву од 01.10.2010. године за приступ информацијама од јавног значаја, као недопуштена.

Образложење

Високи савета судства у Београду поднео је дана 09.12.2010. године жалбу Поверенику, због непоступања Друштва судија Србије из Београда по његовом захтеву од 01.10.2010. године за приступ информацијама од јавног значаја, којим је тражио одређене информације у вези са седницама Управног одбора тог Друштва и анализом рада судова коју је сачинило Друштво судија Србије.

По разматрању жалбе донета је одлука као у диспозитиву овог закључка из следећих разлога:

Чланом 16. став 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да ако орган власти на захтев не одговори у року, тражилац може изјавити жалбу Поверенику, осим у случајевима утврђеним овим законом.

Чланом 3. наведеног Закона прописано је да је орган власти, у смислу истог закона: државни орган, орган територијалне аутономије, орган локалне самоуправе, организација којој је поверено вршење јавних овлашћења, као и правно лице које оснива или финансира у целини, односно у претежном делу државни орган.

Имајући у виду да је, у конкретном случају, захтев од 01.10.2010. године упућен Друштву судија Србије из Београда, које је удружење а не орган власти, то је жалба коју је жалилац поднео Поверенику због непоступања по наведеном захтеву недопуштена. Ово стога што, сходно цитираној одредби члана 16. став 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, тражилац може изјавити жалбу ако орган власти, супротно члану 16. став 1. истог закона, не одговори у прописаном року на захтев тражиоца, а у конкретном случају се не ради о органу власти у смислу цитиране одредбе члана 3. наведеног закона, већ о

2

удружењу које јесте правно лице, али не и правно лице које оснива или финансира у целини, односно у претежном делу државни орган, што је утврђено увидом у Статут Друштва судија Србије и регистар удружења Агенције за привредне регистре. Наиме, Друштво судија Србије основано је према Закону о друштвеним организацијама и удружењима грађана („Сл. гласник СРС“, бр. 24/82 ... и 12/89 и „Сл. гласник РС“, бр. 53/93 ... и 48/94) и то као добровољна, струковна, нестраначка друштвена организација и према одредби члана 78. Закона о удружењима („Сл. гласник РС“, бр. 51/09), наставило је са радом као удружење од дана почетка примене тог закона.

Са изложеног, на основу члана 24. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одлучено је као у диспозитиву овог закључка.

Против овог закључка није допуштена жалба, већ се може покренути управни спор тужбом Управном суду, у року од 30 дана од дана пријема закључка.

ПОВЕРЕНИК
[Signature]
Родолуб Шабих

Закључак доставити:

1. Друштво судија Србије, Београд, Алексе Ненадовића 24/1
2. Високи савет судства, Београд
3. Писарница

Београд, А. Ненадовића 24/1
тел: 011 344 31 32, 308 91 37
факс: 011 344 35 05
e-mail: jaserbia@sbb.rs
web site: www.sudije.rs

24. децембар 2010. године

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Ресавска 42
Председници Нати Месаровић

Госпођо Месаровић,

Дана 24.12.2010. године доставили сте Друштву судија Србије саопштење Високог савета судства од 22.12.2010. године уз допис којим објашњавате разлоге за непосредно достављања саопштења Високог савета судства упућеног медијима.

У прилогу Вам достављамо допис бр. 77/10 од 22.09.2010. године који је Високом савету судства достављен 23.09.2010. године. И из тог дописа и из анализе објављене 22.9.2010. године на електронској страници Друштва судија, јасно је да је објављена анализа заснована искључиво на подацима о раду судова које је Високи савет судства објавио на свом сајту почетком септембра месеца ове године. Дакле, ни у једном тренутку није било речи о томе да су за наведену анализу коришћени подаци из било којих других извора, а посебно нису нити прибављени нити коришћени подаци Министарства правде.

Због тога још једном изражавамо наду и очекивање да ћете имати воље и могућности да посветите пажњу овој анализи која је допринос струковног удружења судија унапређењу функционисања судског система.

Председница Друштва судија Србије

Драгана Бољевић

Прилози:

- Допис бр. 77/10 од 22.09.2010. године
- Анализа са табелама

Београд, А. Ненадовића 24/1
 тел: 011 344 31 32, 308 91 37
 факс: 011 344 35 05
 e-mail: jaserbia@sbb.rs
 web site: www.sudije.yu

ДРУШТВО СУДИЈА СРБИЈЕ
 JUDGES ASSOCIATION OF SERBIA
 Број 77/10
23.09. год.
 БЕОГРАД, Мике Ненадовића 24

Република Србија
 ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
 Ресавска 42
 Председници Нати Месаровић

22. септембар 2010. године

УПРАВА ЗА ЗАЈЕДНИЧКЕ ПОСЛОВЕ
 РЕПУБЛИЧКИХ ОРГАНА
 ПИТАЊА - 22

23 SEP 2010

Орган	Суд. јед.	Суд. јед.	Суд. јед.	Суд. јед.
127				

Госпођо Месаровић,

Поводом извештаја о раду судија и судова за првих шест месеци 2010. године, које је Високи савет судства објавио на свом сајту почетком септембра 2010. године, достављамо Вам анализу тих извештаја, заједно са табелама као њеним саставним делом, коју је Друштво судија урадило и данас представило јавности.

Иако заснована на непотпуним и несистематичним подацима и без претензија да буде свеобухватна, анализа Друштва судија има за циљ да укаже на нека важна питања судског система за која је неопходна одговарајућа интервенција ВСС.

Надамо се да ћете имати воље и могућности да посветите пажњу овој анализи која је допринос струковног удружења судија унапређењу функционисања судског система.

Драгана Бољевић
 председница Друштва судија Србије
 Драгана Бољевић

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА**

17-2094/10
Београд
МЈ

Заштитник грађана
Zaštitnik građana

дел.бр. 21608 датум 14.12.2016

ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

11000 БЕОГРАД
Ул. Немањина 22-26

Поштовани,

Друштво судија Србије, ул. Алексе Ненадовића 24 у Београду, обратило ми се притужбом на рад Високог савета судства (ВСС), због захтева за приступ информацијама од јавног значаја који је од ВСС то удружење добило.

Друштво судија Србије је уз притужбу приложило захтев Високог савета судства бр. 7-00-329/2010-01 од 07. 06. 2010. године, којим се од Друштва судија Србије захтевају, на основу члана 15. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС”, бр. 120/2004, 54/2007, 104/2009 и 36/2010):

- сви записници са седница Управног одбора Друштва судија Србије које су одржане у новембру и децембру 2009. године и у 2010. години, а који садрже заводни број, печат и потпис;
- обавештење о томе да ли су на седницама Одбора била присутна и лица која нису чланови Одбора, и ако јесу, како гласе имена тих лица;
- копије свих закључака које је Управни одбор донео, укључујући и закључак да се сачини анализа рада судова,
- све резултате рада судова и судија на основу којих је Друштво судија Србије сачинило анализу рада судова која је истакнута на сајту Друштва, као и
- информацију о томе на који начин су прибављени резултати рада.

С обзиром да представља струковно удружење и невладину организацију, а не орган јавне власти у смислу члана 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, због чега и не подлеже обавези достављања информација о свом раду на начин како је актом Високог савета судства затражено, Друштво судија Србије упућени захтев сматра повредом основних слобода и права гарантованих Уставом, општеприхваћеним правилима међународног права и међународним уговорима које је Република Србија ратификовала.

Делиградска 16. 11000 Београд
Телефон: (011) 2068-100 www.zastitnik.rs e-mail. zastitnik@zastitnik.rs

Притужбом се такође указује да захтев Високог савета судства носи датум 07. 06. 2010. године, а да се њиме траже подаци о анализи извештаја Високог савета судства о резултатима рада судова, које је ВСС објавио почетком септембра 2010. године, а чланови Друштва судија Србије их потом анализирали, и своју анализу представили на конференцији за штампу одржаној 22. 09. 2010. године, након чега је објављена на интернет страници Друштва судија Србије. Чињеница да се захтевом Високог савета судства траже информације настале након дана његовог сачињавања указује на антидатирање захтева, што по оцени Друштва судија Србије, представља кршење начела добре управе којима би ВСС требало да се руководи у свом раду.

Друштво судија Србије, дакле, тврди да упућивањем очигледно недопуштеног захтева за приступ информацијама, имајући у виду и друге околности, ВСС врши притисак на рад Друштва и угрожава слободу удруживања његових чланова.

Разматрајући поднету притужбу и приложену документацију, утврдио сам да се њоме указује на могуће кршење начела добре управе и посебно некоректан однос према подносиоцу притужбе, а у вези поштовања слободе удруживања, чиме су створени услови за покретање поступка контроле законитости и правилности рада ВСС прописани чланом 25. ст. 5. Закона о Заштитнику грађана.

Због тога вас молим да ме, у складу са законском обавезом која је прописана чланом 29. ст. 2. Закона о Заштитнику грађана, у року не дужем од 21 дан обавестите о ставу ВСС о основаности притужбе и, уколико притужбу сматрате неоснованом, одговорите на њене кључне наводе, како су истакнути у овом обавештењу.

Уверен да ћемо остварити циљ који је заједнички свим државним органима - законито и правилно остваривање, поштовање и заштиту тих гарантованих права и слобода грађана,

ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА

Доставити:

- Друштву судија Србије,
- Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, ради информације

Делиградска 16, 11000 Београд

Телефон: (011) 2068-100 www.zastitnik.rs e-mail zastitnik@zastitnik.rs

Извод из извештаја Европске Комисије о напретку Србије 10.11.2010.

*Србија је забележила мали помак
ка даљем усаглашавању свој правосуд-
ној система са европским стандарди-
ма, што представља кључни приоритет
Европској партнерства.*

Закон о Правосудној академији усвојен је децембра 2009. а академија је успостављена као тело одговорно за стручну обуку и стално стручно усавршавање судија, тужилаца и судског особља. Нови Судски пословник усвојен је у децембру 2009. Њиме се регулише рад судова и унутрашња организација нове судске мреже. У јуну 2010. је усвојен нови Закон о судским вештацима.

Поступак реизбора свих судија и тужилаца, којим је руководило Министарство правде, спроведен је у другој половини 2009. и ступио је на снагу у јануару 2010. Укупан број судија и тужилаца је смањен за 20-25%. Није реизабрано више од 800 од око 3.000 некадашњих судија и прекршајних судија.

Нова структура мреже судова примењује се од јануара 2010. Сто тридесет и осам општинских судова је реорганизовано у 34 основна суда. Поред тога постоји 26 виших судова, 4 апелациона суда и Врховни касациони суд.

Сходно томе је измењена и организација тужилачке службе. Та служба је подељена на основна, виша и апелациона тужилаштва. Постоје посебна одељења за ратне злочине и организовани криминал. Нови Управни суд почео је са радом у јануару 2010. У јулу 2010. је окончано именовање чланова Уставног суда.

Међутим, **значајни аспекти недавних реформи су предмет озбиљних забринутости. Поступак реизбора судија и тужилаца изведен је на нетранспарентан начин, доводећи у опасност начело независности правосуђа. Тела одговорна за овај поступак, Високи савет судства и Државно веће тужилаца, поступала су у прелазном саставу који је пренебрегнуо одговарајућу заступљеност професије и створио велику опасност од политичког утицаја. Поред тога, ни уједном од ових већа нису били именовани сви чланови. Објективни критеријуми за реизбор, који су били разрађени у блиској сарадњи са**

Венецијанском комисијом Савета Европе, **нису били примењени**. Судије и тужиоци нису интервјуисани током поступка и нису добили адекватна образложења одлука. **Кандидати** за судијске и тужилачке положаје који су **бирани први пут** (876 судија и 88 заменика тужилаца) **именовани су без интервјуа или примене критеријума за вредновање** њихових квалитета и постугнућа. **Укупан број судија и тужилаца није био израчунат на поуздан начин** и прилагођаван је неколико пута по окончању реизбора. **Право жалбе нереизабраних судија било је ограничено на обраћање Уставном суду, који нема капацитет да изврши потпуну ревизију** одлука. До сада је размотрио само једну од више од 1.500 жалби. Уставни суд је у том предмету поништио првобитну одлуку из процедуралних разлога. **Још нису изабрани стални састави** Високог савета судства и Државног већа тужилаца. **Нови председници судова нису именовани**. Законски рокови за њихово именовање истекли су у јулу, односно у марту 2010. Нису усвојени планирани нови Законик о кривичном поступку, нови Закон о парничном поступку, закон о извршењу и обезбеђењу као ни закон о нотарима.

Велики број нерешених случајева и даље изазива забринутост, нарочито обзиром на негативан утицај недавних реформи на општу ефикасност правосудног система. Смањење броја судија и тужилаца није било

засновано на правилној процени потреба. Према новом систему судова, судови који су затворени настављају да раде као судске јединице које ће одлучивати у грађанскоправним споровима. То значи да **судије и судско особље морају да путују од судова до судских јединица што изискује значајне ресурсе и отвара питања безбедности.** Није установљен уједначен систем организовања рада **седишта судова и нових судских јединица.** Електронско евидентирање предмета и информационо технолошки систем који повезује све судове и судске јединице и омогућава приступ списима још није у потпуности функционалан.

Уставни суд се суочава се неких 7.000 нерешених предмета, укључујући и жалбе које су поднеле судије и тужиоци који нису реизабрани. Успостављање Правосудне академије се и даље налази у раној фази и стручна обука још није отпочела.

Напредак у домаћим процесуирању ратних злочина и даље је спор. Тренутно се одвија 20 суђења и истрага против 103 појединаца.

Све у свему, **правосудни систем Србије само делимично испуњава сопствене приоритете. Постоји озбиљна забринутост због начина на који су спроведене недавне реформе, нарочито реизбор судија и тужилаца.**

15. децембар 2010. године

Делегацији Европске Уније у Србији

Након објављивања Извештаја Европске комисије о напретку Србије у новембру 2010. године и посете комесара Штефана Филеа Београду, у јавним иступима правосудних званичника и појединих политичара у Србији, наговештава се да Европска комисија сугерише општу ревизију поступка реизбора судија и тужилаца.

Будући да у јавности постоји недоумица о садржини сугестија ЕК за отклањање недостатака учињених у поступку реизбора судија и тужилаца обраћамо вам се са молбом да нам одговорите на следећа два питања:

1. Да ли Европска комисија сугерише ревизију поступка реизбора и у односу на реизабране судија и тужиоце изабране на сталну функцију?

2. Да ли Европска комисија сматра да је сама измена правосудних закона довољна за отклањање сумње у регуларност спроведеног поступка тзв. општег избора судија и тужилаца и за пуну подршку јавности, посебно стручне јавности, домаће и међународне, у резултате таквог поступка?

У вези са првим питањем, Друштво судија Србије користи ово обраћање да понови свој став да се одлучно и принципијелно противи прекиду сталности судијске функције (реизбору) који је супротан европским стандардима и који је повредио начело независности судства, што су јасно констатовали Консултативно веће европских судија Савета Европе, Савет Европе и сва међународна удружења судија: Европско

удружење судија и тужилаца за демократију и слободе (МЕДЕЛ), Европско удружење судија и Светско удружење судија, између осталих.

Несумњиво је да су у прошлогодшњем тзв. општем избору судија и тужилаца учињени бројни системски недостаци који би, уско правно гледано, требало да доведу до потпуне ревизије поступка у односу на све (не)реизабране судије и тужиоце и кандидате који су први пут (не)изабрани. Међутим, **Друштво судија Србије и Удружење тужилаца и заменика јавних тужилаца истичу да је неуставно, апсурдно и непотребно преиспитивати одлуке о реизбору 1600 судија, који су сталност добили други пут у својој каријери и преко 400 заменика тужилаца који су децембра 2009. године изабрани на сталну функцију. То би значило да се они подвргавају другом реизбору у истој години.** На опасност да ће се, ако се спроведе један реизбор, спровести и други и следећи, Друштво судија указивало је годинама. Све застрашеније несигурношћу свог положаја, судије ће бити све мање способне и вољне да омогуће грађанима непристрасно и фер суђење. Управо ће се то десити уколико најављене законске измене заиста пропишу преиспитивање свих одлука о реизбору (реи) забраних судија и тужилаца.

Наше је уверење да статус, напредовање и престанак функције сваког појединог судије, јавног тужилиоца и заменика јавног тужиоца треба да буде искључиво резултат вредновања рада на бази објективних и мерљивих критеријума, односно последица правично спроведеног дисциплинског поступка који не сме да угрози независност судија и самосталност тужилаца.

Од два зла треба изабрати мање, јер је за Србију као правну државу, од врховног значаја да се стане на пут опасној замисли да се сталност судијске и тужилачке функције може прекидати.

У вези са другим питањем, указујемо на суштински важну ствар да је преиспитивање ваљаности појединачних одлука ВСС и ДВТ могуће само уколико је поступак у коме су су те одлуке доношене био без недостатака и ако су све важне чињенице утврђене правилно и потпуно. Уколико су пак начињене битне повреде поступка, у коме ни потребне чињенице нису могле да буду утврђене или су остале неутврђене, што се евидентно догодило, не може се ни приступити испитивању ваљаности појединачних одлука донетих на такав начин.

У том смислу, **подсећамо и на Мишљење Венецијанске комисије бр.405/2006** од 19. марта 2006. године о Уставу РС у коме су за реизбор, уколико му се уопште буде приступило, наведене основне претпоставке:

„73. У сваком случају, овакав **поступак (реизбора) је прихватљив само** уколико постоје довољне гаранције за његову правичност. По мишљењу Венецијанске комисије ово посебно захтева да:

- се поступак мора заснивати **на јасним и транспарентним критеријумима** и да само поступање у прошлости које је неспособно са улогом независног судије може бити основ да се судија поново не именује;
- поступак **мора бити правичан, спроведен од независног и непристрасног тела и којим се обезбеђује правична расправа** свих заинтересованих страна;
- мора постојати могућност жалбе независном суду.

74. **Високи савет судства који у целости зависи од парламента не би био одговарајуће тело** за спровођење оваквог поступка. **То би захтевало Савет састављен од независних личности које уживају поверење, а не од партијских именованих особа.**

106. У комбинацији са општим реизбором свих судија након ступања на снагу Устава, како је предвиђено Уставним законом за спровођење Устава, **ствара се озбиљна опасност да ће политичке странке контролисати судство.** Биће потребно да се измене одговарајуће одредбе Устава. Пошто је мало вероватно да ће до ових промена доћи брзо, састав Високог савета судства је од највеће важности. **Да би се поступак реизбора судија могао сматрати уопште прихватљивим,** Народна скупштина **треба да изабере у овај Савет независне личности које уживају поверење. Штавише, закон мора да утврди јасне критеријуме** којима ће се ВСС руководити у поступку реизбора, и **да пропише правичан поступак** и омогућавање право на жалбу.“

Неспорно је да се читав поступак свакако мора вратити новим, сталним саставима Високог савета судства и Државног већа тужилаца. Не сумњамо да делите наш став да се то мора учинити на начин који неће повредити основне правне принципе и уставна начела, посебно не забрану ретроактивности као и уставну надлежност Уставног суда, са једне стране и ВСС и ДВТ, са друге стране.

Струковна удружења судија и тужилаца сматрају да „**претварање**“ уставних жалби и жалби Уставном суду, које су нереизабране судије и тужиоци већ раније изјавили, **у тзв. приговоре** против одлука ВСС и ДВТ, о којима би поново одлучивали ВСС и ДВТ, што се најављује као ново законско решење, **свакако не може бити уставно нити у складу са европским стандардима.** Правни пут којим би се овим телима омогућило преиспитивање ранијих одлука **јесте стављање ван снаге одлука ВСС и ДВТ против којих су Уставном суду изјављене жалбе.**

Струковна удружења судија и тужилаца користе ову прилику да још једном укажу на **неопходност да и нови закони садржински буду несумњиво уставни и сагласни европским стандардима,** и да законима, а не подзаконским актима, буду прописани основи којима ВСС и ДВТ треба да се руководи у поступку ревизије реизбора (критеријуми и мерила и основна начела поступка).

Стога би било од **изузетног значаја охрабрити отклањање начињених грешака на начин којим би се, без икаквих калкулација, осигурало да се одреде и примене решења сагласна Уставу и европским стандардима, пошто је јасно да ће, у супротном, независност судства и правна држава у Србији бити дугорочно угрожене, као и њене европске интеграције.**

Завршавајући **констатацијом из писма Ц2/МВ Д** упућеног 7.12.2010. године из **кабинета председника Европске комисије** струковним удружењима судија и тужилаца у Србији: „У исто време, **професионална удружења** могу да играју важну улогу. Удружења **су се добро позиционирала за процену постигнутог напретка, као и за улазак у дијалог са властима о даљем путу.** Комисија ће наставити да подстиче такав дијалог, који ће укључивати све заинтересоване стране“, Друштво судија Србије и Удружење тужилаца и заменика јавних тужилаца Србије још једном изражавају спремност да уложе своја знања и искуство да би се дошло до оптималних и примењивих решења у правосуђу и предлажу да буду укључени у тај подухват.

Председница Друштва судија Србије
Драгана Бољевић

Председник УО
Удружења тужилаца и заменика
јавних тужилаца Србије
Горан Илић

Европска Унија

ДЕЛЕГАЦИЈА ЗА РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ

Шеф Делегације

Београд, 21. децембар 2010. године
ВД Д(2010) 07446

Предмет:

Одговор на писмо од 15. децембра 2010. године

Поштовани госпођо Бољевић и господине Илић,

Захваљујем вам се на писму од 15. децембра 2010. године у коме сте покренули нека од најважнијих питања за будућност реформе српског правосуђа и, наравно, за процес европских интеграција.

Као што сигурно знате, Европска Комисија је са великом пажњом пратила примену Националне стратегије за реформу правосуђа у Србији и у том контексту, посебно, избор судија и тужилаца у децембру 2009. године, као и почетак рада нове мреже судова од јануара 2010. године.

Међутим, неки од аспеката у вези са овом реформом изазвали су забринутост у вези са правилном применом европских стандарда, пре свега у вези са процедуром која је примењена у поступку реизбора. Недавно смо добили уверавања од стране српских власти да ће бити предузете мере за исправљање неправилности у свим случајевима што би требало да се одрази на предстојећу припрему мишљења о захтеву за кандидатуру Србије.

Правилну и поуздану ревизију поступка реизбора требало би да предузме нови стални састав Високог савета судства и Државног већа тужилаца. Један од кључних елемената је свакако **правична и транспарентна процедура за избор чланова** оба Већа из редова судија и тужилаца; стога је ЕУ предложила измене одговарајућег законодавства (Закон о ВСС и ДВТ) са циљем да буде осигурано да ови избори буду у потпуности у сагласности са одговарајућим стандардима. Циљ је да кључне установе судске управе могу да спроведу преиспитивање донетих одлука са са пуним легитимитетом и поверењем..

Ревизија је заиста други кључни елемент који је потребан да би се осигурала независност и транспарентност. Приоритет представљају одлуке које се односе на неизабране судије и тужиоце, као и преиспитивање одлука о првом избору судија и заменика тужилаца..

Имајући у виду забринутост у вези појединих случајева у којима су судије биле реизабране на сталне позиције упркос дисциплинским поступцима који су се водили против њих, цини се примереним да се преиспитају и такве одлуке. Међутим, преиспитивање у оваквим случајевима би требало извршити као део редовне оцене рада судија и тужилаца.

Уверени смо да би овај процес требало да се обави **у складу са јасним и транспарентним критеријумима и процедуром тако да се осигура његова правичност и поузданост**, што би било од суштинске важности за оцену успеха реформе правосуђа у ширем контексту.

Слаземно се са васом оценом да правна решења морају да буду у потпуности усклађена са правним поретком, као и да треба у потпуности да поштују релевантне ЕУ стандарде.

Коначно, дозволите ми да поновим да наша позиција остаје да професионална **удружења морају да играју важну улогу у овом процесу, кроз конструктиван дијалог са властима** и да раде на заједничком циљу и ми ћемо наставити да инсистирамо на томе.

Са поштовањем,
Венсан Дежер

Госпођа Драгана Бољевић,
Председник
Друштво судија Србије

Господин Горан Илић
Председник
Удружење јавних тужилаца
и заменика јавних тужилаца Србије

Одговор Европске комисије

Брисел, 7. децембар 2010.

Хвала вам на писму од 22. новембра упућеном председнику Барозу у вези са реизбором судија и тужилаца у Србији и на информацијама о најновијим дешавањима. Председник Барозо ме је замолио да одговорим на ваше писмо.

Као што знате, Европска комисија придаје велики значај реформи правосуђа у Србији и истакла је велику забринутост у вези са спровођењем реизбора. У новембру, комесар Филе је посетио Београд и разговарао са државним званичницима о неопходним корацима како би се недостаци исправили. Као први корак, биће важно да Високи савет судства и Државно веће тужилаца започну са радом у сталним саставима. То мора да буде засновано на јасној и јавној процедури, и на обезбеђењу одговарајуће представљености струке. Као други корак, оба новоизабрана савета би онда требало да изврше потпуну ревизију спроведеног реизбора.

Док ревизија не буде потпуно завршена, потребно је избећи свако консолидовање ситуације која је резултат спроведеног реизбора. У том смислу, финансијске потешкоће неизабраних судија и тужилаца треба да буду узете у обзир и ми ћемо наставити да указујемо српским властима на питање плаћања накнаде српским властима.

Желела бих да нагласим да реформа правосуђа остаје искључива одговорност српских власти. Надлежности Европске комисије су ограничене на праћење и саветовање. У исто време, професионална удружења могу да играју важну улогу. Удружења су се добро позиционирала за процену постигнутог напретка, као и за улазак у дијалог са властима о даљем путу. Комисија ће наставити да подстиче такав дијалог, који ће укључивати све заинтересоване стране.

С поштовањем,
Мириам Вергер

29. децембар 2010. године

Постовани господине Барозо,

Захваљујемо на Вашем писму у коме је наглашена потреба да се не консолидују резултати спроведеног реизбора док не буде спроведен поступак његове ревизије и да струковна удружења судија и тужилаца учествују у дијалогу о мерама које је потребно спровести у правосуђу.

Нажалост, упркос јасним порукама из ЕУ, Министарство правде је у потпуности игнорисало сугестије и предлоге струковних удружења за измену закона и стварање солидног законодавног оквира као првог корака који би водио ка кредибилној ревизији избора која је у интересу свих. Према нашим сазнањима, Министарство није консултовало ни Високи савет судства, иако је то законска обавеза, а и касније је игнорисало примедбе председнице ВСС. Још једанпут се показало да се озбиљни кораци у реформи предузимају без социјалног дијалога и да се одлуке доносе у уском кругу људи.

Оно што посебно забрињава је да се мањкава ресења овога пута образлажу позитивним мисљењем и потпуном подрском не само Венецијанске Комисије, већ и Европске комисије, иако су предложена законска ресења спорна не само због непоштовања правног поретка, већ и због реално могућих лоших последица, кад је реч о кредибилности избора савета и ревизије реизбора из 2009. године. И парламентарна дебата која се ових дана одвија, а и јавност, указују на исто.

Уз пуно разумевање и подршку жељи да се што пре отпочне са исправљањем учињених грешака, желимо да указемо на следеће ризике:

Власти већ трећи пут заредом предузимају најважније правосудне мере у време Божићних празника. Сет правосудних закона усвојен је 22.12.2008. године, а резултати реизбора објављени су 17.12.2009. године. Сада су и измене правосудних закона, по хитном поступку, поднете Скупштини 21.12.2010. године поподне, посланицима уручене увече у 22 часа, а на скупштинску расправу уврштене сутрадан, 22.12.2010. године, и то као прва тачка дневног реда, пре осталих 12 тачака које су одраније биле предложене, чиме су и посланици фактички онемогућени да се упознају са законским изменама и изјасне о њима. Уверени смо да је да се оваквим поступањем рачуна на смањену присутност представника ЕУ и ефекат „свршеног чина“.

Ступање на снагу закона прописано је, супротно Уставу, већ за наредни дан по објављивању, уз неутемељено објашњење да је за убрзавање европских интеграција неопходно да се тај рок скрати за седам дана. Ова неуобичајена одлука има за последицу да изборни рокови за кандидатуру за чланове ВСС (ДВТ) почну да теку већ током новогодишњих и српских верских празника, у време завршних судијских послова пред израду годишњег извештаја и дечјег школског распуста и да ће ти рокови истећи средином јануара, што ће објективно онемогућити судије да на прави начин учествују у судским изборима¹.

Нетачно се приказује да се отклањање недостатака реизбора и враћање предмета Високом савету судства (ДВТ) ради исправљања грешака може остварити једино „одузимањем“ надлежности Уставном суду, „претварањем“ већ изјављених жалби у тзв. приговоре о којима ће одлучивати ВСС (ДВТ) и ретроактивном применом таквог закона. Оваквим противуставним решењем повређује се право на ефективан правни лек тиме што се одлука ВСС (ДВТ) о престанку судијске функције сматра правоснажном пре судске контроле, а Уставом прописани правни лек – жалба, претвара у ванредни правни лек².

У погледу дефинисања критеријума и стандарда за њихову примену, по којима треба да се изврши ревизија реизбора, апсолутно је неопходно прибављање мишљења стручне јавности, пре свега удружења судија и тужилаца, која су се већ низ година овим питањима бавила, и о чему постоје извештаји, експертизе и препоруке, које су већ усвојене и постале део законодавног оквира³. У супротном, даље учешће струковних удружења у преиспитивању реизбора неће бити могуће.

Изменама закона консолидују се резултати спроведеног реизбора због којих се и врши ревизија, јер се изборима за нови стални састав ВСС (ДВТ) онемогућава право гласа нереизабраним судијама (њих преко 800) и тужиоцима (око 200) о чијем статусу још није донета правоснажна одлука. Истовремено, без образложења, дозвољава се гласање прекршајних судијама, иако

1) Наиме, прва три дана јануара 2011. године су нерадни, а дечји школски распуст траје од 31.12. ове године до 16.1.2011. године. По јулијанском календару који прихвата Српска православна црква, Бадње вече слави се 6. јануара, а Божић 7. јануара, који је и нерадни дан, док се Нова година слави 13. јануара 2010. године. Када се ово има у виду, за кандидате за члана сталног састава ВСС (ДВТ) који немају унапред договорену и организовану кандидатуру, укупно време за остваривање права на кандидатуру реално ће трајати свега неколико дана, уз велику вероватноћу да колеге који би подржале његову кандидатуру нису на послу у том периоду.

Изузетно кратки рокови у за подношење кандидатуре чине немогућим било какво озбиљно представљање и разматрање кандидатура од стране судије. Ти рокови одговарају једино онима који су овакве услове креирали и који могу унапред да одаберу и кандидују своје фаворите и да им у једнокружном систему гласања обезбеде да буду изабрани у изборним базама које су тако подешене да омогућавају вансудски утицај; и када је реч о највишим судовима, где је тај утицај увек неспорно највећи, и када је реч о судовима најнижег степена, којима су придодате прекршајне судије преко којих се обезбеђује потребна подршка.

2) Предмети могу бити враћени Високом савету судства (ДВТ-у) на два правно перфектна начина од стране Уставног суда. Један је одлука Уставног суда о уставности прекида сталности судијске функције по предлогу овлашћених предлагача – три окружна суда из децембра 22009. године. Други је доношење пилот одлуке којом би Уставни суд, одлучујући по изјављеним жалбама, ставио ван снаге све одлуке Високог савета судства (ДВТ) и врати о им их на поновно одлучивање.

Ретроактивно „претварање“ већ изјављених жалби Уставном суду у тзв. приговоре и преузимање надлежности Уставног суда од стране ВСС (ДВТ) у предметима који су већ започети је против свих цивилизацијских правних тековина и владавине права. Управо поштовање међународних стандарда налаже да се ретроактивност не сме користити када се жељена сврха може остварити и без ретроактивности. Исти је закључак и у вези са неуставном суспензијом жалбе Уставном суду против одлуке о престанку судијске/тужилачке функције и омогућавањем да одлука ВСС (ДВТ) о престанку функције постане правоснажна пре судске контроле.

3) Законске измене поново не садрже критеријуме за спровођење реизбора, супротно Мишљењу Венецијанске комисије бр.405/2006 од 19. марта 2006. године о Уставу РС у коме је наведено: „Да би се поступак реизбора судија могао сматрати уопште прихватљивим, Народна скупштина треба да изабере у овај Савет независне личности које уживају поверење. Штавише, закон мора да утврди јасне критеријуме којима ВСС мора да се руководи у поступку реизбора, као и правичан поступак и омогућавање право на жалбу.“

Нови критеријуми и мерила за реизбор не смеју бити различити од оних по којима је реизбор спроведен, посебно ако се има у виду њихова ретроактивна примена. Они се међутим могу „поправљати“ у смислу обезбеђења веће правне сигурности, проверљивости и поузданости, тако да иду у корист, а не на штету судија у односу на које се примењује. Утакав начин примене нових критеријума и мерила оправдавао би њихово ретроактивно важење.

они у потпуности деле судбину судија изабраних први пут на мандат од 3 године. Ова околност је важна пошто ће гласање 600 судија за прекршаје, које је до 2009. године именovala Влада, значајно утицати на исход судских избора⁴.

Негативан пример садасњег ВСС, који је једину подрску добијао од извршне власти, појачао је потребу да у следећем саставу буду угледне судије са неспорним ауторитетом међу колегама, како би посао око ревизије реформе могао да буде предузет у складу са најбољом европском праксом. Шанса која у овом тренутку постоји да се дође од кредибилног тела које мора да ужива углед у струци, у складу са његовом важном улогом коју треба да има у правосуђу, не би смела да буде прокоцкана.

Зато је од изузетног значаја екстерни мониторинг целог изборног поступка, укључујући и поступак кандидатуре, у коме би учествовали представници међународних удружења судија и тужилаца и/или ЦЦЈЕ. Домаћа струковна удружења спремна су да учествују у креирању и контроли примене решења за ревизију реизбора, уколико су она уставна и у складу са стандардима Европске уније, а подршку Европске уније оваквом процесу сматрају веома важном.

Ово је посебно вазно јер се овога пута Министарство правде, као предлагач закона, јавно позвало и то и написало у образложењу измена да су закони „у потпуности рађени у сарадњи са представницима Европске комисије и Венецијанске комисије Савета Европе, који су о њима дали позитивно мишљење“.

Имајући у виду Ваша претходна опажања и констатације, која су и званични ставови ЕУ, надамо се да су ове тврдње нетачне. Струковна удружења ће, међутим, и надаље водити активну кампању за очување и поштовање правила струке, Устава РС и европских стандарда.

Запажања о изменама правосудних закона, са примедбама и предлозима, детаљно су изложена у анкесу писма, а конструктивни став удружења испољен је и овом приликом пошто су конципиране потребне измене закона којима би се суштински отклониле све неправилности и створили предуслови за враћање поверења грађана у неопходност реформи и њихову правичност⁵.

Председница Друштва судија Србије
Драгана Бољевић

Председник УО Удружења тужилаца
и заменика јавних тужилаца Србије
Горан Илић

4) Изменама правосудних закона које прописују механизам једноступених избора обезбеђује се још један, веома важан начин вансудске контроле новог састава ВСС и умањује легитимитет и кредибилитет ВСС (ДВТ).

У случају када има знатно више кандидата за члана ВСС (ДВТ) из реда судија од броја који изборна база може да има (а свака база има само једног представника у ВСС и ДВТ, осим основних и прекршајних судија које имају два), побеђује кандидат који је добио највише гласова, без обзира што то може бити и само 10% гласова судија (тужилаца) које су гласале.

Потпуно се занемарује да је одговарајуће представљање судија/тужилаца и правилно вршење овлашћења која представници имају, посебно у следећем саставу ВСС (ДВТ) који треба да обави ревизију реизбора, могуће само онда када изабране судије/тужиоци имају пуни легитимитет добијен на изборима од својих колега. То је једино могуће ако сваки изабрани судија добије апсолутну већину од свих судија које су гласале, што се постиже само двокружним изборним системом, који није прописан предложеним законима

Неувођењем двокружног изборног система, који је Друштво судија предложило у писму упућеним европским институцијама, власти показују намере контроле и новог састава ВСС. Када се томе дода искључење разрешених судија из изборног процеса избегавањем да се пониште неспорно незаконите одлуке по сваку цену, па и по цену ретрактивности закона, на једној страни и дискриминишуће укључивање прекршајних судија у изборни процес, јасно се виде упорне намере да се задржи статус quo, који је ЕК означила као „угроженог независности судства“.

5) Посебан анекс је документ Реформа правосуђа и отклањање препрека за владавину права и европске интеграције од 13.12.2010. године који, између осталог, садржи и предлоге Друштва судија за законске измене, са којима је сагласно и Удружење тужилаца и заменика јавних тужилаца, уколико постоји идентична ситуација и за тужиоце.

Београд, А. Ненадовића 24/1
тел: 011 344 31 32, 308 91 37
факс: 011 344 35 05
e-mail: jaserbia@sbb.rs
web site: www.sudije.rs

21. децембар 2010. године

- I -

РЕФОРМА ПРАВОСУЂА И ОТКЛАЊАЊЕ ПРЕПРЕКА ЗА ВЛАДАВИНУ ПРАВА И ЕВРОПСКЕ ИНТЕГРАЦИЈЕ

1. Када се размишља о предузимању мера за отклањање недостатака реизбора не сме се никад изгубити из вида да су спроведене мере угрозиле независност судства и да се отклањању недостатака управо и приступа како би се ово повређено начело ојачало. Неопходно је да се што пре отклоне недостаци реизбора, ради стварања услова за функционисање правне државе у Србији и за њене европске интеграције. Несумњиво је и да су, за отклањање системских недостатака учињених реизбором и за добре резултате реформе правосуђа, потребна одговарајућа решења која би била резултат пажљиве, свестране, а ипак и довољно брзе анализе, договора и подршке свих заинтересованих страна.

2. На потребу да се недостаци отклоне и изнађу реформска решења и мере на овакав начин указује се у приложеном писму које је струковним удружењима судија и тужилаца достављено 7.12.2010. године из кабинета господина Бароза. У том писму указује се наиме, да су се струковна удружења судија и тужилаца добро позиционирала за процену постигнутог напретка, као и за улазак у дијалог са властима о даљем путу.

3. У наведеном писму констатује се и: «Док ревизија не буде потпуно завршена, потребно је избећи свако консолидовање ситуације која је резултат спроведеног реизбора. У том смислу, финансијске потешкоће неизабраних судија и тужилаца треба да буду узете у обзир и ми ћемо наставити да указујемо српским властима на питање плаћања накнаде српским властима.»

4. Полазећи од напред наведеног, Друштво судија Србије са жаљењем констатује да

- Постоји оштар контраст између јавних изјава државних званичника којима они обећавају превазилажење правосудних проблема и одсуства стварних мера којима да се то учини. Штавише, власти и даље игноришу од децембра 2009. године нерешени статус нереизабраних судија.

- Власти и даље не примењују једину ефективну меру коју су донеле закључком владе – наставак исплате накнада плата и социјаних доприноса нереизабраним судијама до правоснажног окончања њиховог статуса. Још увек значајан број нереизабраних судија (из Суботице, Новог Сада, Руме, Сремске Митровице, Зајечара, Пирота, Ниша, напр.) није добио накнаде плате ни за септембар, док НИКО од њих није добио накнаде за октобар и новембар месец.

- Неисплатама накнада плате и социјалних давања власти управо покушавају да конзервирају последице спроведеног нереизбора и првог (не)избора, обесхрабрујући нереизабране судије и кандидате за први избор да истрају у захтевима за правну заштиту, сматрајући да ће се о заштити одлучивати само у односу на оне који нису били приморани да се одреде за други посао

- Било какав позив представника државе на дијалог са струковним удружењима судија и тужилаца ради изналагања одговарајућих решења за правосуђе, која би била и брзо примењива и у складу са Уставом и европским стандардима, изостао је и овога пута.

5. О потезима које власт намерава да предузме, сматрајући да ће се њима отклонити недостаци учињени спроведеним реизбором, струковна удружења упозната су преко медија. Реч је о најављеним изменама Закона о Високом савету судства (у даљем тексту: ВСС) и Закона о судијама¹.

6. Друштво судија Србије изражава оштар протест против оваквог начина наводног отклањања недостатака, који се спроводи нејавно и без консултација са стручном јавношћу, опет супротно Националној стратегији за реформу правосуђа којом је прописана транспарентност, као један од четири реформска циља.

7. Као што је и до сада, без калкулација, стручно и одговорно, указивало на недостатке мера спроведених у правосуђу, Друштво судија и сада наглашава опасност да би се усвајањем оваквих мера и на овакав начин само направили нови далекосежни проблеми који би онемогућили учвршћивање владавине права и независног судства у Србији, а тиме и европских интеграција Србије.

8. Друштво судија Србије још једном наглашава да примена европских стандарда захтева да се у њиховом светлу оцени и прекид сталности судијске функције – реизбор, који је процес потпуно другачији од поступка лустрације².

1) У погледу измена Закона о судијама, схватили смо да се намерава:

- увођење «приговора», посебног правног лека против одлуке ВСС о престанку судијске функције, о коме би такође одлучивао ВСС

- «преузимање» поступка који су у току пред Уставним судом по уставним жалбама и жалбама нереизабраних судија против одлука ВСС о престанку судијске функције

- «претварање» већ изјављених уставних жалби и жалби у приговоре о којима ће одлучивати ВСС у сталном саставу,

- одлучивање ВСС о тим «приговорима»

- преиспитивање одлука првог састава ВСС о реизбору и о предлагању за први избор на судијску функцију, од стране ВСС у сталном саставу.

Како смо даље учили, у погледу измена Закона о ВСС намерава се:

- омогућавање кандидатуре за изборне чланове из реда судија подржане и потписима одређеног броја судија из судова исте врсте и степена,

- обавезивање ВСС да Скупштини предложи за избор само оног кандидата који је добио највиши број гласова

- омогућавање сваком судији на сталној судијској функцији да буде члан ВСС

- груписање изборних база «спајањем» изборних база основних судова и прекршајних и вишег прекршајног суда у једну, из које би се бирала два кандидата.

2) И Венецијанска комисија Савета Европе, у свом Мишљењу бр.405/2006 о Уставу РС од 19. марта 2006. године, указала је да уопште није јасно да постоји потреба за реизбором. (параграф 72). Уколико је коментарисала питање реизбора, Венецијанска комисија је то чинила у контексту повреда људских права од стране судија (лустрација) и за ту прилику формулисала јасне основе под којим би реизбор могао да буде спроведен:

„73. У сваком случају, овакав поступак (реизбора) је прихватљив само уколико постоје довољне гаранције за његову правичност. По мишљењу Венцијанске комисије ово посебно захтева да:

се поступак мора заснивати на јасним и транспарентним критеријумима и да само поступање у прошлости које је неспојиво са улогом независног судије може бити основ да се судија поново неименује;

поступак мора бити правичан, спроведен од независног и непристрасног тела и којим се обезбеђује правична расправа свих заинтересованих страна;

мора постојати могућност жалбе независном суду.

74. Високи савет судства који у целисти зависи од парламента не би био одговарајуће тело за спровођење оваквог поступка. То би захтевало Савет састављен од независних личности које уживају поверење, а не од партијских именованих особа.

106. У комбинацији са општим реизбором свих судија након ступања на снагу Устава, како је предвиђено Уставним законом за спровођење Устава, ствара се озбиљна опасност да ће политичке странке контролисати судство. Биће потребно да се измене одговарајуће одредбе Устава. Пошто је мало вероватно да ће до ових промена доћи брзо, састав Високог савета судства је од највеће важности. Да би се поступак реизбора судија могао сматрати уопште прихватљивим, Народна скупштина треба да изабере у овај Савет независне личности које уживају поверење. Штавише, закон мора да утврди јасне критеријуме којима ће се ВСС руководити у поступку реизбора, и да пропише правичан поступак и омогућавање право на жалбу.“

9. Да је прекид сталности судијске функције, односно спроведени реизбор, повредио начело независности судства која је претпоставка да грађани остваре право на правично суђење, јасно су констатовали Консултативно веће европских судија, Савет Европе, Европска комисија и сва међународна удружења судија: Европско удружење судија и тужилаца за демократију и слободе (МЕДЕЛ), Европско удружење судија и Светско удружење судија, између осталих.

10. Друштво судија је одлучно и даље против прекида сталности судијске функције (реизбор). На опасност да ће се, ако се спроведе један реизбор, спровести и други и следећи, Друштво судија указивало је годинама. Све застрашеније несигурношћу свог положаја, судије ће бити све мање способне и вољне да омогуће грађанима непристрасно и фер суђење. Управо ће се то десити уколико заиста изменама Закона о судијама буде омогућено, како се најављује, да ВСС изврши преиспитивање свих одлука о реизбору (поново) реизабраних судија.

11. Неуставно је, апсурдно и непотребно преиспитивати одлуке о реизбору 1600 судија који су сталност судијске функције (поново) добили децембра 2009. године, јер то значи подвргавати их другом реизбору у истој години. За то постоји индивидуални пут, утврђен новим законом (системи вредновања рада судија и дисциплинске одговорности, које треба разрадити на одговарајући начин, у складу са стандардима). Ревизија поступка неопходна је, међутим, и правно изводива, за судије који су сталност судијске функције изгубили оваквим не(ре)избором, као и за оне који су конкурисали за први избор (били изабрани или не), дакле за оне који избором ни нису стекле сталност функције.

12. Друштво судија сматра да је приоритетни правни пут за отклањање штетних последица насталих реизбором судија да Уставни суд коначно одлучи о предлозима за испитивање уставности прекида сталности судијске функције, које су поднела три овлашћена предлагача у децембру 2009. године³.

- II -

КАКВА ЈЕ РЕВИЗИЈА РЕИЗБОРА ПОТРЕБНА

13. Уколико међутим, Уставни суд ни овог пута не нађе снаге за изјашњавање о уставности прекида сталности судијске функције, ревизија реизбора, за разлику од самог реизбора, треба да буде изведена тако да јавност буде основано уверена да током ње неће бити никакве неуставности, никакве произвољности, непоузданости, политичких или утицаја тајних служби и других недозвољених утицаја у том поступку.

14. Измене Закона о судијама и Закона о ВСС и омогућавање да ВСС у сталном саставу спроведе ревизију реизбора и првог (не)избора јесу прави пут. Пошто је неспорно да је реизбором угрожена независности судства, свака активност на исправљању таквог неваљаног поступка мора добити несумњиву друштвену подршку која произлази из ауторитета највиших органа власти, тако што ће у конкретном случају, Влада предложити, Скупштина усвојити, а Председник Републике потписати те законе, којима би дала пуну подршку и стручна јавност, домаћа и међународна. Само то би могло да спречи даљу ерозију поверења грађана у правосуђе и допринесе постепеном снажењу поверења грађана у правосуђе, што и јесте основни реформски циљ зацртан у Националној стратегији реформе правосуђа.

3) Решењем од 9. јула 2009. године Уставни суд није мериторно одлучио о овом питању. Иако су у међувремену, у децембру 2009. године поднети и предлози три овлашћена предлагача (Окружни судови у Шапцу, Прокупљу и Лесковцу) о том, али и о питању уставности члана 7 Уставног закона, које није било предмет иницијативе Друштва судија, Уставни суд не поступа по њима. Тиме је Уставни суд на себе јасно преузео одговорност за све далекосежне последице које ће реизбор судија у Србији преоузроковати. И то не само овај, већ и сваки следећи реизбор, пошто је таквим поступањем Уставни суд „оправдао“ реизбор не само приликом сваке промене Устава, већ и приликом другачије организације државних органа (макар то била и само промена назива судова без суштинске промене надлежности).

15. Међутим, само доношење закона није довољно да би се отклонила свака сумња да се измене врше под притиском Европске уније или каквог парцијалног интереса и да би се, истовремено, обезбедила пуна подршка стручне јавности. Неопходно је и да ти закони, као и подзаконски акти који су у надлежности ВСС, садржински буду несумњиво уставни и сагласни европским стандардима. Такође, да би се приступило преиспитивању ваљаности одлука ВСС о престанку судијске функције нерезабраних судија и о (не)предлагању за први избор кандидата који претходно нису били судије неопходно је претходно да је поступак у коме су су те одлуке доношене био без недостатака, као и да су све важне чињенице утврђене правилно и потпуно. Уколико су начињене битне повреде поступка, или уколико потребне чињенице нису могле да буду утврђене или су остале неутврђене, не може се ни приступити испитивању ваљаности одлука донетих на такав начин, већ се поступак мора поновити, да би били отклоњени недостаци начињени у претходном поступку.

16. Евидентно је да су спроведеном поступку начињени бројне повреде поступка које се односе на:

- непотпуни и неодговарајући састав ВСС,
- пристрасност и сукоб интереса његових чланова,
- тајност
- недостатак расправности,
- примену необјективних, неразрађених и непоузданих критеријума и мерила,
- повреду начела правне сигурности, начела *ne bis in idem* и *reformatio in peius*, забране дискриминације и тд..

17. У погледу важних чињеница које су морале да буду утврђене ради доношења правилне одлуке о избору, ВСС их није утврдио јер није:

- одредио потребан број судија у складу са постојећим правним актима и параметрима (нерешени предмети + прилив предмета у последње две године : са «нормом» по материјама)
- прописао решење за ситуацију која је настала, да већи број ранијих судија задовољава све критеријуме и мерила за реизбор, а да не може бити реизабран јер је недовољно судијских места, односно
- утврдио начин рангирања таквих кандидата да би се избегла произвољност приликом (ре) избора
- дефинисао какву тежину треба приписати различитим елементима (мерилима) за вредновање рада судија, нити је учинио мерљивим и поузданим поједине критеријуме,
- дефинисао методе оцењивања и поређења кандидата судија међусобно (из суда истог степена и врсте) и са осталим кандидатима који конкуришу за виши суд, као ни судија и оних који по први пут конкуришу за судијску функцију.
- користио званичне и тачне податке о раду судија
- прибавио податке прописане законом, нити их је прибављао из прописаних и законитих извора.

18. Дакле, уколико би се прешло преко свих ових недостатака спроведеног поступка и Високом савету судства омогућило само да преиспитује сопствене појединачне одлуке (донете у ранијем саставу) и то ретроактивно, како се по свој прилици намерава, онда би се озаконили највећи пропусти, односно повреде поступка које одлуке чине незаконитим, па и противним Уставу. Такође, тако би се Савету омогућило да поново поступа произвољно и дискриминаторски, без гаранција права на правично суђење и без дефинисања одговарајућих правила која су предуслов за фер одлучивање.

19. Наведени недостаци морају и могу бити отклоњени изменом Закона о судијама, Закона о Високом савету судства и подзаконских аката које доноси ВСС. Законом и изменама и допунама Закона о судијама, пре свега, треба да буде прописано да се поништавају (или стављају ван снаге) одлуке ВСС против којих је изјављена уставна жалба или жалба Уставном суду, у складу са ставом

Уставног суда од 25. марта 2010. године⁴. Законом о Високом савету судства треба да буду на другачији начин уређена питања која се тичу:

- бирачког права за судије о чијем статусу још није правоснажно одлучено, сагласно ставу Уставног суда од 25.марта 2010. године
- активног изборног права искључиво судија са сталном судијском функцијом
- представљеношћу судија свих врста и степена, која треба да буде обезбеђена на одговарајући начин у складу са стандардима
- права Друштва судија Србије, као већинског и легитимног струковног удружења судија, да предложи једног кандидата за члана ВСС
- уношења препоруке да предложени кандидати испуњавају критеријуме за чланове ВСС, сагласно стандарду садржаном у Мишљењу број 10 Консултативног већа европских судија Савета Европе
- избора председника ВСС из реда судија-чланова ВСС
- прописивања кампање, као неопходне фазе изборног поступка, организоване у судовима у којој би, поред кандидата који би имали право да врше личну промоцију, учествовала струковна удружења, ради промовисања избора
- прописивања одржавања таквих избора који омогућавају да изабрани кандидат добије апсолутну већину гласова оних који су гласали, ради концентрације гласова и обезбеђења легитимности избора
- прописивања могућности посматрања избора од стране струковних удружења (домаћих и страних, односно ЦЦЈЕ и ЦЦПЕ).

- III -

КАКВА СЕ РЕВИЗИЈА РЕИЗБОРА ПЛАНИРА

20. Друштво судија поздравља што ће, по свој прилици, најављене измене Закона о судијама прописати основе процедуре ревизије реизбора (право судије да се упозна са предметом, пратећом документацијом и током поступка, као и да усмено пред сталним саставом ВСС изложи своје наводе, те обавеза да одлука сталног састава ВСС донета по приговору буде образложена) и обавезу доношење нових, надамо се, поузданих, упоредивих и проверљивих критеријума и мерила за спровођење ревизије реизбора, мада се тиме још једном крши уставно начело забране ретроактивности закона и других правних прописа.

21. Добродошле су намераване измене Закона о Високом савету судства којима се омогућава пасивно изборно право за све судије са сталном судијском функцијом (без обзира на судијски стаж), могућност кандидовања за изборног члана из реда судија судијама који су подржани одређеним бројем потписа судија своје изборне базе и предлагање Скупштини РС избора кандидата који је освојио највећи број гласова своје базе. Ове измене, међутим, нису ни приближно довољне да би се онемогућио или бар смањио политички утицај на избор чланова ВСС из реда судија и обезбедила легитимност представљања судија.

4) „II - Судијама које Одлуком ВСС о избору судија на сталну судијску функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“, број 106/09) нису изабране на сталну судијску функцију, а што за правну последицу има престанак судијске дужности коју су до тада обављале, судијска дужност престаје даном ступања на дужност новоизабраних судија (члан 101. став 1. Закона о судијама), на основу појединачне, образложене одлуке ВСС која, између осталог, мора да садржи индивидуализоване разлоге због којих одређено лице није изабрано, а који се темеље на условима за избор судија, прописаним одредбама члана 45. Закона о судијама и ближе уређеним Одлуком Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова („Службени гласник РС“ број 49/09)“

22. Намераване измене Закона о судијама, међутим, посебно оне које се односе на «претварање» већ изјављених уставних жалби и жалби Уставном суду у тзв. приговоре и на «преузимање» предмета од Уставног суда у надлежност ВСС, који затим треба да одлучује о својим одлукама, јасно су противуставне из више разлога. Изменама се прописује њихово ретроактивно дејство, супротно забрани из члана 197 Устава РС. Њима се задире у надлежност Уставног суда и Уставом одређена надлежност Уставног суда мења законом, супротно одредби члана 148 и 155 Устава РС. Такође, њима се онемогућава уставног права на правно средство пред судом, односно на делотворни лек које је гарантовано и Европском конвенцијом о људским правима. Неприхватљиво је, наиме, да одлука ВСС који је управно-судски орган, постаје правоснажна пре него што суд о њој донесе одлуку по жалби. Прописивање да ће одлука ВСС о престанку судијске функције постати правоснажна када ВСС одбије приговор против такве своје одлуке (а коначна када Уставни суд одлучи о жалби против правоснажне одлуке) претвара жалбу у ванредни правни лек и зато, суштински, онемогућава судију да користи ефективни правни лек, што је његово Уставом и Европском конвенцијом гарантовано право. Стога ове законске измене нису у складу ни са европским стандардима⁵.

23. Друштво судија оштро се противи и најављеном преиспитивању одлука о реизбору скоро 1600 судија јер то суштински значи да се још једном у истој години и трећи пут у њиховој каријери, спроводи реизбор за судије на сталној судијској функцији. То продубљује правну несигурност и произвољност, коју предложене законске измене ни не покушавају да смање прописивањем услова под којима се може јавити сумња у одлуку о реизбору и случајева у којима ће се, у односу на поново реизабраног судију са сталном функцијом, приступити преиспитивању одлуке о реизбору. Ово је посебно непотребно када се има у виду да су Законом о судијама из 2008. године установљени системи дисциплинске одговорности судија и тужилаца. Уколико се ти системи правилно разраде и примењују, они ће омогућити да се врло брзо, у следеће две-три године, одстране судије које су реизабране «грешком» при чему се сталност њихове функције неће противуставно повредити.

24. Неприхватљиво је и да системски закони ступају на снагу сутрадан по објављивању. Посебно што његова правилна примена захтева припрему, што су и иначе прописани кратки рокови (посебно за изборе по Закону о ВСС) и што ће ступање на снагу закона пасти у време када су судије оптерећене појачаним напорима због годишњег извештаја и у време више дана новогодишњих и великих верских празника.

25. Друштво судија Србије указује још једном на неопходност да државни органи покажу спремност за отклањање начињених грешака без калкулација и на начин којим би се осигурало да се одреде и примене решења сагласна Уставу и европским стандардима, пошто ће без тога независност судства и правна држава у Србији бити дугорочно угрожене, као и њене европске интеграције.

26. У прилогу Друштво судија Србије доставља предлоге измена Закона о судијама и Закона о Високом савету судства за које је уверено да су, за разлику од најављених законских измена, уставни, у складу са европским стандардима и примењиви, тако да омогућавају излазак из постреизборних проблема и враћање поверење грађана у судство.

5) Мишљење број 10 Консултативног већа европских судија Савета Европе о Судским саветима у служби грађана: «IV. В. Одлуке Савета судства

39. Неке одлуке Савета судства у односу на руковођење и управљање судским системом, као и одлуке које се односе на именовање, премештај, унапређење, дисциплинску одговорност и разрешење судија (уколико Савет има ова овлашћења) треба да имају обавезујућу снагу, условљену једино могућношћу подношења жалбе суду. Заиста, независност Савета судства не значи да је исти изнад закона и изузет од судског надзора.“

- IV -
**ПРЕДЛОГ ДРУШТВА СУДИЈА СРБИЈЕ ЗА
ЗАКОН О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА
ЗАКОНА О СУДИЈАМА:**

Члан 1:

«Стављају се ван снаге радње и одлуке ВСС против којих су судије и кандидати неизабрани за први избор изјавили уставну жалбу или жалбу Уставном суду»

Члан 2:

„ Мења се одредба члана 99 Закона о судијама тако да гласи:

Судије изабране по Закону о судијама („Службени гласник РС“ број 63/01, 42/02, 17/03, 27/03, 29/04, 35/04, 44/04, 61/05, 101/05 и 46/06) и Закону о судовима („Службени гласник Републике Србије“ број 46/91, 60/91 – исправка, 18/92 – исправка, 71/92, 63/01, 42/02, 27/03 и 29/04) настављају функцију у судовима **који су преузели надлежност суда у коме су судије обављале судијску функцију до правоснажности одлуке о њиховом судијском статусу.**“

Члан 3:

„ Мења се одредба члана 101 Закона о судијама тако да гласи:

Судијама из члана 99. ст. 1. и 2. овог закона, који нису изабрани у складу са овим законом, дужност престаје даном **правоснажности одлуке о њиховом судијском статусу. Одлука о њиховом статусу постаје правоснажна истеком рока за изјављивање жалбе Уставном суду, уколико жалба није поднета, односно доношењем одлуке Уставног суда којим се одбија жалба против одлуке Високог савета судства.**

Судије из става 1. овог члана, имају право на плату, односно накнаду плате у висини плате коју су имали у тренутку престанка дужности, **до правоснажности одлуке о њиховом судијском статусу.**

Право на накнаду плате из става 2. овог члана престаје пре протекла рока рока **из става 3 овог члана** ако судија коме је престала дужност заснује радни однос или стекне право на пензију, а може бити продужено за још шест месеци ако **у том року** стиче право на пензију.“

Члан 4:

„Критеријуми за реизбор на судијску функцију

„Критеријуми на основу којих се оцењује да ли судија испуњава услове за обављање судијске функције по Закону о судијама („Службени гласник РС“ број 116/09) јесу стручност оспособљеност и достојност.

Стручност подразумева теоријско и практично знање потребно за обављање судијске функције.

Оспособљеност подразумева вештине које омогућавају ефикасну примену специфичних правних знања у решавању судских предмета.

Достојност подразумева моралне особине које судија треба да поседује и понашање у складу са тим особинама.

Члан 5:

Мерила за критеријуме

Стручност судије мери се апсолутним и релативним бројем укинутих одлука у односу на број правоснажно окончаних предмета мериторном одлуком, односно у односу на укупан број решених предмета, према Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности

која ће се привремено примењивати до дана почетка примене одредаба чл. 21. до 28. Закона о уређењу судова (у даљем тексту Мерила за оцену минимума успешности), имајући у виду и просек укинутих одлука у одељења суда у коме судија обавља функцију и републички просек укинутих одлука у истој материји.

Оспособљеност судије мери се бројем завршених предмета у посматраном периоду, или коефицијентом ажурности⁶ према Мерилима за оцену минимума успешности и ефективном радном времену, у складу са Судским пословником важећим у време обављања судијске функције, као и бројем застарелих предмета, ако се застаревање може приписати очигледном пропусту кандидата.

Достојност судије утврђује се према понашању које је у складу са оним које се од судије очекује. Уколико је правоснажном одлуком осуђен за кривично дело на безусловну казну затвора од најмање шест месеци или за кажњиво дело које је неспојиво са судијском функцијом, судија се сматра недостојним и не може бити реизабран.

Члан 6:

Претпоставка стручности, оспособљености и достојности

Претпоставља се да судија који је биран по ранијим прописима и који у време избора врши судијску дужност, а пријавио се за избор у суд исте врсте, односно истог степена, испуњава критеријуме за реизбор.

Ова претпоставка је оборива, уколико се појаве разлози за сумњу.

Разлози за сумњу у стручност постоје ако је судија у последње три године имао укинутих одлука знатно изнад броја одређеног Мерилима за оцену минимума успешности, имајући у виду и просек одељења суда у коме је вршио судијску дужност.

Разлози за сумњу у оспособљеност постоје ако судија у последње три године није завршио број предмета одређен Мерилима за оцену минимума успешности, према ефективном радном времену, или ако се застаревање кривичног поступка може приписати очигледном пропусту кандидата.

Члан 7:

Обарање претпоставке стручности и оспособљености

Поступку обарање претпоставке да судија испуњава критеријуме стручности и оспособљености приступа се само уколико је судија завршио предмете таквим квалитетом (стручност) и/или у таквом броју (оспособљеност) да то изазива сумњу у његову стручност и/или оспособљеност.

За закључак да судија не испуњава критеријум стручности и/или оспособљености, потребно је да претпоставка буде оборена, односно да буде и доказано да судија не испуњава неки од критеријума.

Члан 8:

Поступак за спровођење ревизије поступка за нереизабране судије и за кандидате који су (не) изабрани на први избор

Поновно одлучивање о реизбору нереизабраног судије, односно о предлагању кандидата (не)изабраних за први избор спровешће се на јасан и јаван начин, у поступку који ће бити спроведен у потпуности у складу са одредбом члана 16. став 2. у вези са чл. 1, 32. и 33. Устава, законом и одредбом члана 6. Европске конвенције

⁶ За судове у којима је прилив нових предмета недовољан због чега се не може завршити очекивани број предмета у посматраном периоду („норма“).

Члан 9:

Права и дужности Високог савета судства

Пре започињања поступка за спровођење ревизије реизбора и првог избора ВСС ће преиспитати Одлуку о броју судија у судовима, Пословник о раду ВСС и Одлуку о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова у делу који ће се примењивати на нереизабране судије и на (не)изабране кандидате за први избор, ради обезбеђења услова за ревизију поступка сагласно условима из члана 8 овог закона.

- V -

**ПРЕДЛОГ ДРУШТВА СУДИЈА СРБИЈЕ ЗА
ЗАКОН О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА
О ВИСОКОМ САВЕТУ СУДСТВА**

Члан 1:

«Члан 6 – Председник Савета, у ставу првом Закона о ВСС мења се и гласи: Председника Савета из реда судија -чланова Савета бирају чланови Савета.⁷»

Члан 2:

«у члану 7 Закона о ВСС – Заменик председника, у ставу трећем, после речи «избора» додају се речи: «председника и»

Члан 3:

«Члан 20 Закона о ВСС – Овлашћени предлагачи, став 2 мења се и гласи: Овлашћени предлагачи за изборне чланове Савета из реда судија су Савет и Друштво судија Србије.»⁸

Члан 4:

«Наслов изнад става 22 – Заступљеност судова, мења се и гласи: Заступљеност судија

Члан 22 мења се и гласи:

«Изборни чланови Савета из реда судија бирају се међу судијама⁹:

7) Мишљење бр. 10 Консултативног већа европских судија: „III. Ц. 3.Избор председавајућег

33. Неопходно је обезбедити да председник Савета судства буде лице које је непристрасно и које није блиско политичким странкама. Стога, у парламентарним системима где председник/шеф државе има само формална овлашћења, нема примедби на именовање шефа државе за председавајућег Савета судства, док у другим системима председника треба да бира сам Савет, и то лице треба да је судија.“

8) Мишљење бр. 10 Консултативног већа европских судија:

„28. Мада се улоге и задаци стручних удружења судија и Савета судства разликују, независност судства је заједничка потпора интереса и једних и других. Некада су стручна удружења у најбољем положају да дају допринос расправама које се тичу судства. Међутим, у многим државама огромна већина судија нису чланови удружења. Било би примереније у смислу затупљености судова ако би судије у оба случаја (и судије који су чланови удружења и које нису) могле да имају улогу у мешовитом саставу Савета судства. Стога се удружењима судија мора дозволити да предлажу кандидате који су судије (или листу кандидата) за избор, а исто треба омогућити и за судије који нису чланови таквих удружења. На државама је да утврде одговарајући изборни систем који би уважио ове модалитете.“

9) Мишљење бр. 10 Консултативног већа европских судија:

„ 18. У случају мешовитог састава (судија и лица која нису судије) КЕСЕС сматра да, у циљу спречавања било какве манипулације или непримереног вршења притисака, значајну већину чланова треба да чине судије бирани од стране судија.

20. У случају мешовитог чланства Савета судства КЕСЕС је мишљења да одређена питања треба оставити за разматрање од стране Савета судства који заседа у саставу који чине само судије.

23. Било да су судије или не, потенцијални чланови Савета судства не треба активно да се баве политиком, да су чланови парламента, извршне власти или државне управе. То значи да ни шеф државе, уколико је председник владе, нити било који министар, не може бити члан Савета судства. Свака држава треба да донесе посебне законске прописе који уређују ову област.

- Верховног касационог суда, Управног суда, Привредног апелационог суда и апелационих судова - један члан
- виших и привредних судова - један члан
- било ког суда, на предлог Друштва судија Србије - један члан
- првостепених судова опште надлежности и прекршајних судова – два члана, при чему најмање један мора бити из основних судова
- судова у аутономним покрајинама, при чему судије из покрајинских судова не могу да представљају остале базе, осим ону из треће алинеје - један члан»¹⁰

Члан 5:

«Члан 23 – Услови за кандидовање – мења се и гласи:

1. Кандидат за изборног члана Савета из реда судија може бити судија који обавља сталну судијску функцију.¹¹
2. Статус кандидата стиче судија кога предложи 10 судија из судова исте врсте и степена као и суд у коме кандидат обавља судијску функцију.
3. Изузетно од става 2 овог члана, за стицање статуса кандидата за изборног члана Савета из реда судија Верховног касационог суда, Управног суда, Привредног апелационог суда и Вишег прекршајног суда, статус кандидата стиче се пријавом.
4. Председник суда не може бити кандидат за избор у Савет.
5. Чланови, било да су судије или не, треба да буду бирани на основу своје стручности, искуства, разумевања правосуђа, способности да размењују мишљења и аргументе, схватања независности судија и судства и залагања за ове вредности.¹²»

25. У циљу гарантовања независности органа задуженог за избор и каријеру судија, треба да постоје правила којима се обезбеђује да његове чланове бирају судије.

27. Без намере да намеће одређени начин избора, КЕС сматра да начини избора судија у Савету судства треба да обезбеди најширу могућу заступљеност судства на свим нивоима.

30. КЕС нема ништа против да државе развију друге начине избора (осим директних избора) којима се гарантује најшира заступљеност судија у Савету судства. Начин који гарантује разноврсну и територијалну заступљеност могао би се усвојити на основу искустава неких држава у успостављању судских већа, тј. жребањем чланова на основу једне или више територијалне листе, укључујући кандидате који успуњавају услове које предложи довољан број њихових колега.

31. КЕС не подржава изборне системе који укључују политичке органе као што је Парламент или извршна власт у било којој фази поступка избора. Свако мешање судске хијерархије у поступак треба избећи. Треба искључити сваки облик именована од стране власти, унутар судства или изван њега.»

10) Оваквим изборним базама омогућава се бројчана сразмерност у представљању судија, као и приближност степена судова у којима судије обављају судијску функцију. Тако судија из прве алинеје има 283 (29 у Верховном касационом суду, 36 у Управном суду, 32 у Привредном апелационом суду и 183 у три апелациона суда - 88 у београдском, 53 у крагујевачком и 42 у нишком). Судија из друге алинеје има 354 (244 у вишим и 110 у привредним судовима). Судија из четврте алинеје, из основних судова и прекршајних судова у Србији без покрајина, има око 1400 укупно, од чега их је у основним судовима нешто мало испод 900 (881, од којих око 183 на пробном мандату), а у прекршајним судовима око 462. Судија из обе покрајине има укупно 471 (из новосадске апелације 54, из виших судова 78, из основних 301 и из привредних 38).

11) Садашњи Закон о ВСС за судију-члана ВСС поставља услови строжији него за избор за судију вишег или привредног суда, фактички, за члана ВСС тражи стаж као за судију апелационих судова.

Консултативно веће европских судија Савета Европе, у Мишљењу број 10 о Судским саветима, наводи да морају бити прописани критеријуми за све чланове Савета, (не само за судије-чланове). Пошто је ВСС судско тело, надлежно да гарантује независност судства које зато и само мора да буде независно, оно само, као и сваки његов члан појединачно, мора да ужива поверење судија. Јасно је да кандидати морају имати такве квалитете који ће им обезбедити поверење колега судија. Поверење ће добити ако испуњавају критеријум, тј. ако су већ показали свој интегритет у заштити и промоцији независности судства. Дакле, ако се они тако доказали, што је много теже него да су само чекали да имају 7 година судијског стажа, нема никакве потребе ограничавати највећем броју судија могућност да се кандидују.

12) Мишљење бр. 10 Консултативног већа европских судија:

„11. КЕС препоручује да Савет судства буде утврђен на уставном нивоу у државама које имају писани Устав, или у одговарајућем основном закону или уставном инструменту код других држава. Потребно је да постоје одредбе које предвиђају успостављање оваквог тела, дефинисање његових функција и утврђивање области из којих се могу именовати чланови, и којима се прописују критеријуми за чланство и начин избора.

III.Б. Квалификације чланова: „21. Чланови, било да су судије или не, морају бити именовани на основу своје стручности, искуства, разумевања правосуђа, способности да размењују мишљења и аргументе и схватања независности“

Члан 6:

«Члан 24 - Бирачко право, став 3 мења се и гласи: Право да бирају кандидате имају судије са сталном судијском функцијом¹³.

Додаје се став 4 који гласи: Бирачко право имају и судије у односу на које није донета правснажна одлука о престанку њихове судијске функције, до правоснажности одлуке. Они своје бирачко право остварују у судовима који су преузели надлежност суда у коме су обављале судијску функцију, у које ће их распоредити Високи савет судства¹⁴.

Ставови 4 и 5 постају ставови 6 и 7.»

13) Из чињенице да је ВСС подигнут на степен уставног регулисања, као и из широких овлашћења која су му дата надлежност већ самим Уставом, и проширена Законом о ВСС, те и из Мишљења бр. 10 Консултативног већа европских судија, јасно је колико је обиман, сложен и важан делокруг надлежности ВСС за цело државу, а не само за правосуђе.

„12. Поред своје управљачке и административне улоге у односу на судство, Савет судства ће представљати независан орган управљања правосуђем, који омогућава судијама вршење судијске функције без контроле извршне и законодавне власти, и без недозвољеног утицаја унутар судова.

13. У том смислу, КСЕС сматра да не би било прохватљиво да Савет судства буде ограничен од стране других тела у својој самосталности да одлучује о сопственом начину рада и питањима које разматра. Однос између Савета судства и министра правде, председника државе и Парламента је потребно јасно утврдити. Уз то, узимајући у обзир да Савет судства није део хијерархије судског система и као такав не може одлучивати о предметима, треба веома пажљиво приступити уређивању односа са судовима и посебно са судијама.

14. Савет судства такође има обавезу да штити од спољног утицаја или прејудуцирања политичке, идеолошке или културолошке природе, неспутану слободу судија да непристрасно доносе одлуке у предметима, у складу са својом савешћу и слободним тумачењем чињеница, на основу важећих закона.

41. Савет судства би генерално требао да има широк опсег овлашћења која су међусобно повезана тако да Савет може боље да штити и унапређује независност судства и ефикасност правосуђа.”

ВСС није дакле орган судске власти и хијерархије, већ је то орган који управља сложеним правосудним системом. Зато далекосежне одлуке о функционисању правосудног система, преко избора чланова ВСС на петогодишњи мандат, треба да доносе судије са одговарајућим искуством и знањем о томе шта је заиста Високи савет судства, која је његова улога, како он ради и како би требало да ради. У том смислу, сврсисходно је да одлуке којима се утичу на управљање правосудним системом, односно одлуке о избору чланова ВСС, доносе судије након што буду изабране на сталну судијску функцију после трогодишњег, пробног мандата. Ово решење иначе је од значаја само за избор првог сталног састава ВСС, јер је велики број судија (око 300 судија и 600 судија за прекршаје) изабран на први мандат. Имајући у виду недостатке првог (не)избора, као и чињеницу да није реизабрано скоро 840 ранијих судија, са свим недостацима тог поступка, овакво решење има и практичан и суштински значај. У супротном би се обесмислило преиспитивање спроведеног поступка нереизбора и првог (не)избора.

14) Правни став оваког решења почива у правном ставу Уставног суда од 25. марта 2010. године“ и у чињеници да је евидентно да је читав поступак, суштински и процедурално, спроведен супротно Уставу РС и европским стандардима. Ономогућавањем изборног права за скоро 840 нереизабраних судија, иако још увек није правоснажно одлучено о престанку њихове сталне функције, конзервирале би се последице оваког поступка који је угрозио судијску независност. То више нема само везе са нереизабраним судијама, већ представља застрашујућу поруку како реизабраним судијама, тако посебно и групи од више од 900 судија први пут изабраних.

Став Уставног суда од 25. марта 2010. године гласи:

„I - Судије из члана 99. став 1. Закона о судијама („Службени гласник РС», број 116/08) - судије које су биле изабране по одредбама раније важећих закона, а које у поступку избора судија спроведеног на основу одредаба члана 100. важећег Закона о судијама нису изабране на сталну судијску функцију, као и заменици јавних тужилаца из члана 128. Закона о јавном тужилаштву („Службени гласник РС», број 116/08) - заменици јавних тужилаца који су били изабрани по одредбама раније важећих закона, а који у поступку избора заменика јавних тужилаца спроведеном на основу одредаба члана 129. важећег Закона о јавном тужилаштву нису изабрани на сталну функцију заменика јавног тужиоца, имају право на жалбу Уставном суду, утврђено одредбама члана 148, односно члана 161. Устава Републике Србије и прописано одредбама члана 67. Закона о судијама, односно члана 98. Закона о јавном тужилаштву.

II - Судијама које Одлуком ВСС о избору судија на сталну судијску функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС», број 106/09) нису изабране на сталну судијску функцију, а што за правну последицу има престанак судијске дужности коју су до тада обављале, судијска дужност престаје даном ступања на дужност новоизабраних судија (члан 101. став 1. Закона о судијама), на основу појединачне, образложене одлуке ВСС која, између осталог, мора да садржи индивидуализоване разлоге због којих одређено лице није изабрано, а који се темеље на условима за избор судија, прописаним одредбама члана 45. Закона о судијама и ближе уређеним Одлуком Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова („Службени гласник РС» број 49/09)“

Члан 7:

«После члана 31, додаје се члан 31а који гласи:

Кандидатима за чланове Савета из реда судија биће омогућено, под једнаким условима, да представе своја схватања о најважнијим питањима судства и о активностима које су предузимали са тим у вези, судијама које ће се о њима изјашњавати на избору.

Пре отпочињања изборних радњи за избор сталног састава, Високи савет судства донеће ближа правила о начину представљања кандидата.»

Члан 8:

«После члана 34 додаје се члан 34а који гласи:

Изабраним кандидатом сматра се онај који је добио натполовични број гласова изашлих на изборе у његовој изборној бази, односно два кандидата са највећим бројем гласова судија основних и прекршајних судова изашлих на изборе, од којих један мора бити из основних судова.

Уколико је на изборима учествовало више кандидата од којих ниједан није добио већину гласова од укупног броја судија који су гласали, односно од којих ниједан није добио већину гласова судија основних и прекршајних судова изашлих на гласање, или је само један добио већину гласова судија основних и прекршајних судова изашлих на гласање, у року од седам дана одржаће се нови изборни круг између два кандидата који су у првом кругу освојили највећи број гласова, односно између четири кандидата са највећим бројем гласова судија основних и прекршајних судова изашлих на изборе».

председница Друштва судија Србије

Јулијана Павелић

ПОЗИВ НА САРАДЊУ

Поштоване колеге,
позивамо вас да се укључите у наш рад на информисању чланова Друштва преко листа „Информатор“, тако што ћете нас обавештавати или писати о догађајима везаним за рад Друштва, његових одељења, комисија, секција, или уопште за функционисање и положај правосуђа. Будите наши сарадници на начин који вам највише одговара, како бисмо заједно утицали на бољи проток информација унутар наше организације, али и према нашем окружењу.

Уколико желите да вам се неко из наше стручне јавности обрати преко листа, ако имате неко питање на које вам можемо наши одговор или једноставно желите да имате неформалну и једноставну комуникацију са нама, а преко нас са било којим структурним делом Друштва судија, пишите нам на адресу:

Друштво судија Србије
Алексе Ненадовића 24/1
11000 Београд

преко електронске адресе jaserbia@sbb.rs
или факса (011) 344 35 05.
Наши телефони су: (011) 308 91 37 и 344 31 32.

С поштовањем,
РЕДАКЦИЈА

Izjava ograničenja odgovornosti:
Izdavanje ove publikacije omogućila je Američka agencija za međunarodni razvoj (USAID) kroz program „Inicijativa javnog zagovaranja građanskog društva“ kojim rukovodi Institut za održive zajednice (ISC). Stavovi izneti u ovoj publikaciji predstavljaju stavove autora i nužno ne izražavaju stavove ISC-a, USAID-a ili Vlade SAD-a.

USAID
FROM THE AMERICAN PEOPLE

INSTITUTE FOR
Sustainable
Communities

ИЗДАВАЧ
ДРУШТВО СУДИЈА СРБИЈЕ, Београд

УРЕДНИК
Милица Поповић-Ђуричковић

РЕДАКЦИЈА
Марко Шарић
Предраг Васић
Миљивоје Иконић

Графичко обликовање и прелом
Денис Викић

Штампа
Модипринт

Тираж
1.800 примерака